

SALNAMEYA COLEMERG Û BANDORA WÊ YA ABORÎ-CIVAKÎ

Engîn KORKMAZ

Zankoya Colemerg \ Turkiya

Puxte:

Demên peşiye heta naha Kurdan dem ji xwe re pêvîst dîtine. Pêvîstiya van deman ji aliye aborî, çand, siyasî û civakî de pir qedr bûye. Ji ber vê çendê heman mehek cuda hatiye watekirin. Ew demên girîng; terş xudankirinê, rençberiyê û cotyariyê de hatiye rêxistin. Ya hemiye pêvîst ewe ku, jiyanî Kurda û bi taybetî ya Colemergiya, dem diviya bi hatiba plankirin. Ger dem bi plansaziyek baş derbas nebiba, mirov dê ketibanê pirsgrêkên giran, bi taybetî di xala aborî de wê astengi çêbiban. Her weha em dizanin ku her kes di civakek diyarkirî de ji nîşek din ji ciyekî din dijî, ku kesek dest bi jiyanê dike û heta vê jiyanê dawî dike û bi rengêk dîrokî ya mayînde didomîne. Her çî qas kesek ji nava civakê û ji ber bandora vê civake çêbibe jî, şêwazê jiyanî xwe ve jî bandorê dide civaka giştî.

Plansaziya li ser avhewayê wê bîr çêkirin, bi benda ve dê bîr gotin. Li ser vi awayî em şên bejin ku Colemergiya jî weki mîletên din, hemû meh û ev tiştên li ser van mehane da qevîmîn bi gotinên mezinan ve pek anîne. Bes ji ber ku Salname Mîladi (li ser esasê Taveyê) û Salname Hîcrî (li ser esasê heyvê ye) di mabeyna wan da 13 roj hene. Ber vî esasî hisaba mehan li gor Salname Hîcrî hatiye bikaranîn. Şêwazê jiyanê li ser tekiliyên civakî ve pêk hatiye. Di vê xalê da civaknas Anthony Giddens dibêje; her kesek ji berku di nava civakekê da jiyan dike. Lebele ji kesayeta xwe ve jî bandorekê li ser jiyanî civakî dike (Giddens, 2013:18). Ev gotinên Giddens, wek nivîskarê nava wî W. Mills jêra dibêje “Îmga Civakî”.

Bi civakî peywendiyên mirovan li gor germê, sarê, biharan ji zivistanê cuda dibin. Em di vê gotarêda heyv bi heyv behsa xebatên Colemergiya û benden li ser hatine gotin tînin ziman.

Peyvên Serekî: *Kurd, Salname, Avhewa, Qelp, Meh.*

Destpêk:

Peywendiyên bapîren Kurda di dîrokêda ligel xwezayê her hebûne, ji sermayê, germê, tiştên bedena esmana, gir gira radeya (Bîrç), barîna berf û barana, şînbûna gîya, bager, werîna pela û her tiştêdin ên hevayî hatîne şopandin. Ev diyarokên e hemû demsalîne. Miroven sedasalên berê diviya ev tiştene şopandibûna û jixwe ra kelanderek civakî çêkirine (Orucov, 2012). Ji ber vê çendê meh, sal gorî zirai, aborî, civakî û keltorî ve hatiye binavkirin û li ser jiyanî mirovan bandor çêkiriye.

Xwedayê mezin, xweza gorî nîzamekê çêkiriye û pêvîste însan jî gorî vê nîzame jîyana xwe rêve bibe. Mirov jiyana xwe sed salan derbas dike hinek şert û merca pêktînit. Mirovên Rojhilata Navin di şert û mercên giran da jîyana xwe pêktînin, ber vê çendê divê mehan, salan gori plansaziyekê rêbixin. Ji bo mînak, dema karê heyva Xiziranê ji meha Tîrmehê re ma wê demê astengiyên giran dê çêbin. Ji ber ku gîya vê mehê tên dirûnê. Em dikarin bejin ku ev plansaziyên han yên li ser av û hewa yê wekî keltûrên kevin tên şopandin. Bes vê demi mirov bajaran di jîn û keda xudanmirina heyvanî, rênçberî kêm buye ber vê çendi kelendera diroki ji wateya xwe kêm kirîye. Lê awayê jîyanê çend bêt guhertin jî mercên hewayê wekî xwe mane. Mînak li heremên Kurd lê dijîn bi kêmasî 6 meha zivistanê, lewma pêwîste ku rêxistina mirova jî li gorî wê be.

Gerdûna vê lêkolînê bi giştî li ser Rojhilata Tirkîyê û bi teybetî jî li ser herêma Colemergê'ye. Ev xebatê li ser qelp û qulûpên zivistanê, şolên di wî çaxî da tên kirin û plansaziyên li ser çêkirî. Ev xebate jêderên devkî hatiye komkirin. Dema me ev xebate lêkdayî mixabin gelek çavkanî peyda nebun. Dem û gotinên li ser hatî gotin dê gori exlaqê zanistiyê bête nixandîn.

Armanc û Rêbaza Lêkolînê

Armanca vê xebatê; rojhilata Tirkîyê û bi taybetî jî li ser gelê ku li herêma Colemergê jiyandike salnameyên xwechî bikartînin û helbest jî li ser hatine gotin. Gorî ku ev xebate ji nûve tê çêkirin û salnameya li ser av hewa yê, tiştêkî nû wê bê parvekirin. Ji ber vê rastiyê li ser avheveyê gotin û helbestên anîne ziman girînge ku bîst nivîsîn da kû nîfşê pêşerojê' bizanin ew serdemên kevn Computer û Televîzyon nebûne jîyan çawa derbaz dibû..

Dema ku mirov xebatên bîvî şewazî, û salnameya Tirkên Ahiska, salnameya Afyonkarahisar a heremî, ya Uzunköprü, salnameya heremî a Iğdır û di nav kevnepîş û efsanên Tirkî de lêkolînên mîna salnameya folklorîk hene. Em di serî da di bejin me ev xebate bi devkî lêkdaye, xebatê da keda nivîskar Evdilkadir Ebû Sêîd gelek heye. Vi camêrî gelek agahî dane me. Ger mamê Abdulkadir û gelek mirovên din yên arîkarî daye me, em ji bo wan spasîyêk mezin dikeyn.

Meh û Bendên Li Ser Hatine Gotin

Her cîvakekê li ser ax, av, germ û sirê hinek serhatî gotine. Serhatî, her weha di famkirin û ravekirina taybetmendiyên pêşerojê heya yên jîngehê ku mirov lê dijîn de xweî fonksek girîng in. Jîngehê xwezayî, demsalên, avhewa, behreya mirovî, şewaza xwarin û vexwarinê, şewaza cilûbergên li ser jîna mirovan bandorek mezin çêdike (Özcan, 2012:2). Emê navên meha li gorî salnameya pejirandî (Salnameya Gel) li herêmê bihesibînin û ji ber vê yekê emê salnameya xwe bi navê Kurdî Berfanbar (Kanûn) di dest pê bikin. Lewma kû vê mehê pêz dikevît govan, û zivistan dest pê dike, ger aborê însana ger alifê heyvana bi havînê vê şewazê tê hesibandin. Ger mirov vê hesabatê baş neke wê bikeve astengiyên giran de. Ya ji hemîye girîngtir ewe ku

şêwaza mirovahiye di vê rewşê de be. Erdnîgarî di rêyek ku civakên mirovî di form û rêxistinê de cuda û naverokên cûda digihîne xwedan cihekî girîng e. Dera kû mirov lê dijîn; çîya, newal an jî deşt bit wateya wê cudaye. Lewma jiyana mirova jî gor vê dimeşe (Korkmaz, 2014:24). Salnameya gelan ya Anatolyê sal bi du xalan pêktê: Rojên Xizir (186 roj ên, 6 ê Gulanê heya 7 Mijdar ê) û rojên Qasim (179 rojên, 8-Sermawêz heta 5 Gulan) tê dabêş kirin. Ev rewş di ravekirina guhertinên avhewa yên ji ber germ û sarê de tiştekî mihume (Koç ve Keskin, 2001:4).

Navên Mehan:

1. Berfanbar (Kanûna Pêşî/ ya Biçûk)
2. Rêbendan (Kanuna Paşî/Kanuna Mezin)
3. Mehreşe/Sibat
4. Adar
5. Nîsan (Avrêl)
6. Gulan
7. Xizîran (Puşper)
8. Tîrmeh
9. Tebax
10. Rêzber (Îlon)
11. Kewçêr (Çirîya pêşî/ Çirîya Biçûk/Çirîya Sergarisa))
12. Sermawez (Çirîya Paşî/ Çirîya Mezin))

Berfanbar (Kanûna Pêşî/ ya Biçûk)

Di Kûrdî de wekî Tirkî hinek navên meha ji çend peyva pektê. Bû minak Kûrdî navê Rêbendanê her wîsa Kanûn'a Mezin'e, Tirkî navê wê di bejin "Ocak" her wîsa "Zemherî" ye. (Boyras, 2006:225). Berfanbar; Bahdînan (Kûrdistan'a Başûr), Mahmudi (Colemêrg û Wan'e) û Botanê (Şernex-Cizîr-Silopya) bi Kanuna Biçûk tê binavkirin. Dema ku vê mehê deh roj derbasdibin Çile destpêdike. Çile weki navê wî jî tê fehmkirin çil rojên zehf sârin. Sir û sermaya zivistanê di van rojan de ye. Çile 20 roj Berfanbarê û 20 roj jî di Rêbendanê de ye. Di vê deme de eglebe sirek hişk çêdibe û mirov nikarin ji mala xwe derbikevin. Her wîsa roj gelek kurtin. Meha Berfanbarê de kêmasî dikeve agir û dû, yan jî sotemeniyê. Ji ber ku roj direjin. Li ser vê rewşê hinek gotin hene yek jî eve:

"Kanunê em dakutandin."

Li ser Çile :

"Çil Çilene, bîst Beçene hind jî hene

Heft zipkin, heft xirîpek, heftê jî nik

Paşe şîndbin derdol û şîvik

Gaye xwe berde runexwar nik."

Van beytan sir û zehmetiyên zivistane derdikeve hole. Qelpên piştî vane ji bandora wan girane, lê ne wekî van in. Gorî gotinên bav û kalen Kurda dema ku meha Berfanbarê berf gelek di barîrê dê heta dawîya Adarê bi mînit erdî. Heke ku befr zahf ne barîr wê demê dê zû rabit.

Dema Berfanbar gihîşte 22'ê şevê heye jêre dibêjin "Bêndilxe", ew şev bandora Çile zelal diket.

"Bêlda Bêndilxe, heçî derkevit ji mala xwe

Dê bite qatîle ruha xwe."

Her wisa :

"Kanun u mesilhet?"

Ev gotina dîroki tê vê wateyê ku çî kesê Berfanbarê da biçît derveyî mala xwe dê rastî felaketê bê. Mînak em şên bejin yan wê bin reniyekê de bimîne yan jî dê li derkê bi qerimit. Gotina doymîn jî zivistanê bi giştî jî meha Berfanbarê de mesilhetên mirovahiye pêk dianîn (Mînak; dahwet, jin xwastin..) na êne serrastkirin. Ev kurte gotinene wê tiştê aşkera dîkin ku zivistanê kar û xebatên mirovahiye bêmecalin. Mezinên Colemanîgiya di bejin dîrokekî direj de gundekî giredayî bajarokê Çelê giredayî ye Colemanîgê jêre dibejine "Xanê", di vî gundî serdemên kevînar de Kurdên Êzdî lê di jîyan. Êzdiyekî xwedan teybîr û hesabdar ê bi navê wî Sîdoye, evarekê fikirîye ewr û rewşa hevayî û ev biryarê didayê: "kurenmin rabin gameşê xwe serjê bikên, ji ber ku dê berf gelek bê û hûn dê heta siharê berfê ji ser xanî bi malin". Di serî de kurên wî pîremerî dijî babe xwe derketine pişt re gamêş hatiye serjekirin û her heft kurên wî câmerî heta sibe berf avetiye û goşt xwarine. Tê gotin ku li wî gundi bi tenê ew malbat maye sax û hemî gundiyan din dibin berfê de mayîne û jîna xwe winda kirine (Ak,2016:455).

Rêbendan (Kanuna Paşê/Kanuna Mezin)

Navê vê mehê di nava Kurdên Botan û Bahdînan de wekî Kanuna Mezin tê binavkirin. Vê mehê 20 roj Çile'ne. Vê mehê sir û serma gelek xedarê. Dawîya Çile qelpekî mezin heye, jêre di bejin "Heyhot". Heyhot di navbera 30-31 Rêbandanê de ye. Ev gotina dîrokî li ser Rêbandanê hatiye ziman:

" Heyhot Heyhot jêk webûn mehên cot

ecêp dînya ji ber ne sot

babê kur fîrot da bi dar û sot

daykê keç fîrot da bi kezan kelot."

Peyama vê vegotinê, zivistan kêmasiyên mezin dide ser alifê heywanî û aboriya mirova, dema ku gihîştê 20 Rêbendanê Çile xilas dibe û Beçe dest pê diket. Beçe jî bîst rojin û bi giştî gelek sar derbaz dibin. Dema ku Çile ve Beçe di deynê beryê ev gotine heye:

“Çile sir û sermaye, Beçe befr û baye”

*“Çile di bêjit ez li ber kuçê tenûrê çêtkem cemedê,
Beçe di bêjit ez gûlkî di qerimînîm di zikê makê.”*

Anadolê gotinekê li ser di bejin “Hamsîn” vana pêktêt: “Sayili doksan”; Erbain (40 roj) û Hamsin (50 rojin) peyva “Hamsîn” hejmara van herdû peyvane ye. vir “Hamsin” 50 rojên mabeyna Rêbendan û 21 Adarê ne. Vî çaxi da jî sir û seqem heye. Gelê Tirk van rojane hûsa di bêjit: Hamsîn dibeje zemheriye, “hêza te min heba, min dê girara li ser agirî de qerimandiba”. Zemherî di beje Hamsîne, tu ji min diwartirî” (Özdemir, 2006:53-82). Jorî Çilê û Beçe weki me parvekirî aliye Tirka ve jî Çile û Beçe hatîne daneberî.

Ev tişte gelek girînge, dema ku Çile xilas dibe gorî Salnameya Êrebi (Çilê Erebi) germahî zêde dibin û jêre dibêjin “Pela Biye” anku germahî weki guriya dara Bîye ye. Lê roj bi roj germahî zêde dibe. Ew rewşe dîyar diket ku “Cemre” di kevite hewayî. Cemre 20 Mehreşê di kevite hewayî. Cemreya duyê di kevite avê, ev jî tekabilî 27 Mehreşî diket. Dema ku Cemre di kevite ave jêra di bejin “Pela Dindarê. Cemre sêye 6 ê Adare’ye û Cemre dikevite axê jêra di bejin, “Pela Kezanê”, germahî herî zêde dibe, roj ber biharê ve diçe.

Mehreşe (Sibat)

Beçe 11 heyva Kanun’a Paşê (Rebendan) destpê diket heta 9 Mehreşê di domînit. Nava Beçê şevek heye jêra di bejin “Xidre Nebî û Xidre Îlyas” bendek bivî rengî serda gotinê:

“Xidre Nebî û Xidre Îlyas

hinde du mehên zivistanê xilas

herdu şevê miraz

Mem u Zîn bûne miraz

hinde nîveka zivistanê xilas.”

Li gorî çîrokekî kevn, keç û kurên yekane anjî bê dehvê li van şevan xwarinek bi navê wê Pûxin dixwen. Materyariya pêwîst ji bo vê xwarinê ji 7 malan pêk tê û xwarinê tê çêkirin. Di vê şivê de gelek xwê tê zêdekirin. Keç û kurên tenê yên ku vê xwarinê dixwun diçin razanê vê demêda gel çû kesan ra naaxifin û avê na vexwun. Ger ev dibînin ku ew di xewnên xwe de li ber deriyê malekê av vedixwen, tê gotin ku ger kurê

ku ave divexwe, keçikê ji wê malê digire, heke ew keçik e ku av divexwe, tê wateyê ku ew dê bi zilamek ji malê ku ava wî vedixwe re bizewice. Di vê anekdotê de bûyer carinan ji hêla nivîskarê va nûsxeyê jî di gundê xwe ve tê ceribandin. Ji bo şevên Xidrelez di Salnameya Gelên Gurcî ya Başûr de: "Xidir Ellez li hespê siwar dibe û digihîje her kesê ku di sibata (Sibat) de bigihîje. Ez Hidir alîkariyê didim kesên ku di rê de, li çolê. Ji bo dîtina Xidir bextewar e.

Dema Beçe bi dawî dibe, hewa dest bi germiyê dike, roj dest pê dike ku tîrêjê geş bike dema ku tav ser berfê dide, çavê mirovan tarî dibe, mirov dikare bêje ku ev heyv bi Kurdî Mehreşe tê gotin:

Wekî tê zanîn, cîranên kevnar ên Kurdan Asûrî (Nesturi) bûn, û vî gelî wekî "File"⁽¹⁾ tê binav kirin. Ev komên mirovan heya sedsala 20 mîn de bi kurdan re rojên pir xweş û bê êş borandine. Rojek heyva Mehreşe da kesek Aşûrî navê wî Yûxenna û hevalek xwe, çûn herêma ku jê re dibêjin "Şine" li ser riya Çel a li ser Colemêrgê ye. Ev hevalene ji bo nêçîrkirina heywanên kûvî çûyne Şine, û ev her du hevale mayne bin renîya berfêda. Laşê hevalê Yûxenna tê dîtin, lê laşê Yûxenna bi çiyayê Şineyî ve dimîne hilayîstî (da liqî), heta ku 13-ê Sibate de bi nermbûna hewayê tê xwarê. Li ser vê bûyera nêçîra Çiyayê Şineyî gotinek û stranek heye (Ak, 2016:261):

Hey çiyawo çiyawo
Malwêrano çiyawo
Ser pîto bi gilo giyawo
Şaxzirav lê geryawo
Ser çiyayê Şineyî
Hêlîna şax koleyî
Silav li Samoreyî
Malwêrano çiyawo
Şine b'şax û zinare
Berda çem û robar e
Hêlîna gîsk û kare
Malwêrano çiyawo
Şinewo hey xweş şine
Nêçîrvan ne kujin e
Heyfa nêrî bizine
Malwêrano çiyawo

"Ne berya 13 Sibate bihare, ne piştî 13 Sibate zivistanê."

Wekî ku tê fêmkirin, piştî 13-ê Sibate, berf hêdî hêdî dest pê helyanê diket. Hin kes şeva 13'ê Sibate êvarê bi navê "Agirê File" tê binavkirin. Li ser vê êvarê çend nerînên cûda hene, em ê li ser du ji wan bipeyivin. Hin ji wan kêfên Aşûriyan in ku herin ser bana û şewatek dişewitînin piştî ku cenazeyê Aşûrî Yûxenna hatiye dîtin ku

me li jor behsa wî kir. Gotinek din jî ev e ku piştî vê tarîxê, roj û şev dest bi germbûnê kirin, piştî mirovên ku li wir dijîn, çivîkên biçûka li ber çavan radikin û ji keyfa da agir berdaynê. Bi rastî, hene ku vê şevê dibêjin "Landika File".

Ji ber ku ev du rojên Sibatê de 28 roj derbas bû, di dîroka Kurdan û cîranên wan yê berê de, xelk her şev di malekê de civiyabûn û bu xwe gelek xweşi çêdikirin. Heke xanî zêdetir ji 28 be, dê hêjmara xaniyan li 28 dabeş bibe û pilanek dê were çêkirin. Ji hêla din ve, efsaneyek bi navê "Pîre Fatê" hebû, di vê baweriyê de ev jina hanê li her malekê, êvara paşîn ku anji bi şev gihîştî 28 ê Sibatê de pêwîst bû ku bête derîkirin, an pirsgrîrêkên girîng ên aborî dê li seranserê salê werin qewimin.

Her weha din nava Sibatê de hinek roj hene jê re di bejin "Çarşema Zîpa"⁽²⁾. Ev rojên han dudûne; yek ji Sibat'e dane, yêk jî sere Adarê ye. Van rojên han barîn ne bare çêtire. Âdeta Zîpa eve kû kesên keçên xwe yê zewicandî gazî bikin û wan xelat diken. Ev âdeta serdema Dewleta Kûrda ya Mîtanî (Berî Zayînî 13 min sedasalê dijîn) u heta roja me heye (Dargûl, 2019:64). Çarşem"ed Zîpa 28 Sibatê heta 13'i Adarê dom dike, her wisa ber germahiya vê deme mirof di bejin "ax Sibat" anku êdi germi û xweşi çê dibin (Penvin Rauf Hadi, 2018:912-913).

Ser zîpa jî ev gotinê hatîye;

"Zipe zipe darê, heke barî Biharê

Heke ne barî, sirre samedarê."

Çarşemê Zîpa, di çanda Kûrda da cîhek girîng digire. Di wan rojan de, mirov gazî keçên xwe yê zewicî dike, xwarinê dixwun û diyariyên cûda didin wan, hema mîna merasimêkê ye. Bi heman awayî, tûjîkê ji porê zarokan qut dibe û li hewa diden. Day û baba van zîpa, weki bab û qalên xwe, ji bu zaroka çêdikin di dene bayî. Ger Zip xweş zivirîba tê wê wateye kû sal dê baş derbas biba, ger hêdî bi zivirîba sal wê awarte ba. Zipe'ya Adarê jêra di bejin "Zîpa Hêka". Ciwan bi hêka ve dilîzin û hêka lek didin, hêka kê bişkê ewî leyiz windakir. Velhasil ev gotîn û serhatiyên di dîrokê da her hebûne, û gelek caran jî rastî jî di navê de hebûye.

Adar

Wateya peyva "Adar" eve: Ar-Dar. An kû zivistanê dar û dûye mileti kêmbûye, her wisa aborî jî nemaye.

"Herdu Çirî Mîrin, herdu Kanûn Wezîrin

Sibat û Adar mehêt fekîrin

Nisan û Gulan mast û şîrin

Xizîran u Tîrmeh mehêt tîrin

Tebax u Îlon mehên pîrin."

"Adar mîhek xware

ne ser u ne bin gârê."

Wateya vê beyte eve kû dibe Adar xweş derbas bibe, belku jî Adarê berf û baran zehf bibin û de rewş awarte bit. Gotinek Tırka jî ser vê mijarê heye û waha di bejin: “Mart kapıdan baktırır, kazma kürek yaktırır” anku Adar di derîda xwe kifş diket, tevr û bêra xweş diket (şewitînit) (Aksoy, 1984:316). Çend qelpek din ava Adarê da hene. Heftêya yeke mîn jî di bejin “Îna Pit”, vê rojê gerek hewa barîn bît da ku paşê rojên xweş çêdibin. Ji Anadolê di bêjne van roja “Kocakarı Soğukları” anji sermayen qala. Sermayên qala (berde-l acuz): navbera 11 Adar û 18 Adarêda ne, êdî dawiyên serma zivistanê ye. Erebî jêra di bejin Berd û Arûz an ku “berd”sar “acuz”pîrîti (Bozyurt, 2011). Piştî van rojane qelpa “Gîskê” heye. Gîskê de berf û ba çêdibit û mirov nikarin behnê raken. Piştî Gîsk’ê “Hejdehî” heye her wekî tê fehmîkirin 18 yî Adarê ye. Eve jî rojek girînge, mirov hesdiken barînî bit, xwarinek taybetî çêdiken û jêra di bejin “Keşke”⁽³⁾.

*“Adarê melaket hate xwarê
av çû gûlya darê
nîşaneyek ya Biharê.”*

*“Hejdehî Adarê,
Melek’ê Êzdan hate xwarê
nîşanek yêd biharê.”*

Piştî Hejdehî’ye 21 Adar diet, yan jî wekî navê xweş Newroze. Nav Kurda’da Newroz rojekî navdar û girînge, wateyek we jî Îyda Biharê’ye. Vê rojê, bi kevneşopî “Festîvala Biharê”, rojek di nav gelên kevnar ên Mezopotamya de têtê pîroz kirin. Her weha ew yek ji rojên tofaniyê ye ku tê giranî baran bibare. Her wisa vê rojê şev û roj hevseng dibin.

*“Newroze Newroze ne şeve ne roje
ne nizare, ne beroje.”*

Avrêl

Avrêlê wekî 1’ê Kanûnê (Noel an jî sersal), li hemû cîhanê têtê pîroz kirin, gelê Kurd jî vê pîrozbahiyê bi coş pîroz dike. Gelê Kurd di vê mêjûyê de xwarinên taybetî çêdikin, yên herî balkêş jî: Gulûl, Doxaba, Mehîre, Kiftik, Qirîs, hwd .. Di meha Avrêlê de, Eyden Kurdên Êzdiye ji daweta xwe dikin û dibêjin ku ev meh meha xwe bûk e. Bi gelemperî pir baran dibare. Serdemên kevn de bi giştî Kurdan Şahiyên xwe nedikirin. Ev kevneşopî li gund û warên herêmên Hekariyan de jî heya koçberiya salaên 1990’ de jî domdikir. Lê niha bi tenê Kurdên Bahdînan dehmeta nake berku bêtûmiye.

*“Avrêl rojbuna sal, Zik bûne çal
Pala nema çi hal, Kabanî mane betal.”*

Bûyera herî mezin di destpêka Avrêle de "Avetîrk e". Wateya Avetîrk "barîna berfê / barîna barana tîre. Ev baran hin caran 10 roj, hin caran jî 7 rojan didomîne. Van rojan bi giştî berf û baran in. Gava ku mirov heywanên xwe ji bo zivistanê amade dikin, heya dawîya Avetîrkê hesabê dikin. Bi gotinên din, bêrî ku Avetîrk ne derkeve, kesê nedihîşt heywanên xwe ji govan derxe û bibene geliyan ango deverên germ. "Gelî". Di demên kevn de, di van rojên Avetîrk de, wesayîta veguhastina şîrê ya bi navê Meşk li binê avê hiştibû, heke Meşk şil bûya, ew ê salek dê baş ba. Loma ger em li vê çîrokê guhdarî bikin, em ê viya zelal bikin. Rojekê, Mîre Badinan Zubeyr Paşa bagurdanek zêrî didanîte nava Diwanxana xwe û hemî aqilmendên xwe berhev diket û vê sûalê jê dikedi beje: "gelo wateya vî bagurdanî çîye?" her aqilmendek tiştêkê di bejît lê Zûbeyr Paşa qanih nabît. Dor diête seraqilmendî wî Îse Delan û Îse hu dibejît:

*"Mabeyna Nîsan û Gulanê bîet taviyekî baranê,
Ser deşta Dibanê, çêtirej wî bagurdanê diwanxanê."*

Serhatiyeke Tirka jî eve: *"Baranên Nîsanê, maşîna zêr û tekera vê Zîve"*.

Encama vê kurte çîrokê û serhatîyê eveye: ger baran û berf ne barin dê bajar têkda hişk bin, genim, garis û hemî aborên din dê kêmbin, xelahi û nesaxî dê zêdebîn. Her wisa giyayên heywani jî dê kêmbin. Ji ber ku tine debara gundiya pêz û heywanê dê veka terş qirdibît. Weki din ger barîn zehf bit, dar û bar dê geşbin, debara heywani dê zede bit, hasilî mirov jî dê keyf xweşbin.

Careke di 24 Avrêl'e da ji rojek qelp heye, jêra dibejin "Qelpa 24 Nîsanê". 24 Avrêl'e caran mitroyekî berf hatiye. Gotina ser vê qelpê jî eve:

*"24 Nîsanê heft bûhûst berf hate xware,
Gamêş çûne garanê hatneve, gûnî danê
serê Şatax û Nedwane."⁽⁴⁾*

Wateya vê eve, eger gîya bilind nebit heywanên reşe nikarin bixwen. Bi gotinek din 24 Avrêlê heywanên reşe di çerîyan.

Ser meha Avrêlê Tirka ev gotine heye: *"korkma hamsinin kışından, kork Abruşun (Avrîlin) beşinden öküzü ayırır eşinden."* Careke din di bêtne Avrêl'e "camîş Kîran" an kû gamêşa di kujît.

Ji demen bere gundiyan Payîze di çand û Payîze ewilî bihare şîn dibîn. Ger 24 Avrêl'e berf hatiba û cemed çêbiba dê Payîze pûç biba. Sala 1948, 24 Avrêl'e jêra di bejin "Sala Qîrê" û gelek caran mîletê Colemanêrgê ev roje bû bîraniya behs diket. Mesela dema kû tiştêkê da bîr bînin de bibejin "berî Sala Qîre an jî piştî Sala Qîre ye?". Di vê salê da bab û kalên nivîskarê vê nûsxeyê jî di gundê Xenanîsê, ku gîredayî Colemanêrgê, heywanên xwe der dayne.

Ji heyva Avrêl'e da rojekê di bejin "Çarşema Sor". Vê rojê keyf û xweşi diêne çêkirin, taybetî ji Kurdên Êzdî bi coş vê roje piroz dikin. Ser vê rojê jî eve hatiye gotin:

*"Biharê xwe terneke
Payîze xwe direng neke"*

*"Tebêt bihara xwe bidene ber tilêt daran
Tebêt payîzan xwe biden ber tilêt Çinar û gûzan"*

*"Nîsan dibeji ezîm keça ser reş
cûh û cûhbaran şîndibin binevş
her ezim nav mehada xweş."*

Gulan

Wateya vê heyvê gul û çiçeka tête navkirin. Ji ber ku vê mehê'da gûlên rengîn ve dibin, her wisa ew keçkên dayik di bin navên wa dikene "Gulê, Gulistan". Roja yekem a Gulanê wekî rojek ked û hevkarî di nav Kurdan de tê pîroz kirin ji ber ku ew li seranserê cîhanê.

Meha Gûlanê, gundî û rêncber hes diken kû baran zehf bên da ku gîya û bereketî zêde bibit. Û vê mehê paşda careke din ev kesene ji boy zivistanê xebatên xwe bê navber di meşinin. Pezê gûndîya ji geliya vedigerît û dema pêz Dotinê ye. Ser vê mehê jî gotinek heye:

*"Meha Gûlanê keke kela mihanê"
"Meha Gûlanê şevê nabaînî baranê, lewma pezê kovi ber zanê."*

Pûşper/Xizîran⁽⁵⁾

Destpêka Xizîranê şxole heri girîng ewe kû gundî pêz'e xwe di birin anku hiriya wî jêvediken, ev kede bi vî awayî di hate qetandin. Hizîranê giya têne dirûnê, fêkî bi ber çêbûnêye, pêvîste kû mirov kare zivistanê bikin. Eger kû plansaziyek baş neyê çêkirin wê tengasiyên mezin çêbibin. Amade bûna herî mezin ewe ku giya biêne dirûn, ji ber ku roj direjin. Ev gotine li ser vê mehê hatiye çêkirin:

*"Xizîran hat û xizrî, giyal erdîve kizirî
tişteke xwelber nagirît ji xeynî
dar û berî Mewa tirî."*

Kanûnê di bejin: “13 Kanunê Rojê bere xweda havinê”, Xizîranê j idi bejin: “13 Xizîranê rojê berê xweda zivistanê”. Ev beyte ser direjî û kurt buna roja hatiye gotin. Xizîranê dido awr hene dik evine asimana: yêk eve kû di bejinê “Awrê Netrana”, ya didoyê “Awrê Pêşemana”. Avrê Netrana ya wane evên rojên direj bê xîretin, nikarin xebatê bikin. Ya dî ji eve kû ev kesên kar û barên xwe ne kirî û lê pêşeman bîyi û lê dest derketiyî, berk û edî gîya behî bûne.

Tîrmeh

Wekî tê zanîn, ew mehek e ku hewa germ dibe. 4 rojên destpêkê yên Tîrmehê hewa ji bo çar mehên din diyar dikan. Roja yekemîn Tîrmeh, roja duyemîn Tebax e, roja sêyemîn Îlon e, roja çaremîn Cotmeh e. Ji 10 Xizîranê heya 20 Tîrmehê, di bêjin “Çilê Havinê”. Di vê heyamê de hewa çil rojan pir germ e. Bi vî awayî, deh rojên Tîrmehê yekem rojên “Bixur” tê gotin. Eyyam-ı Bahur (Koç û Keskin, İbid) di salnama de jî wekî (Bixur) tête navnîşan kirin. Bixur di destpêka Tîrmehê de dest pê dike û 12 rojan didomîne. Tête gotin ku her roj mehekê, her mehek salê temsîl dike. Vê serdemê belkî berî Islamê ye, kalemêrên dema 12 kevîran her roj kevîrek avêtin ser rojê, her kevîrek hate rakirin û li pêşiya çavan ger heb kevîrekî şil e, ew ê mehên baranê, heke hişk ba we baran ne barîba.

Carek din, yek ji rojên herî girîng ê Kurdan ku bi evên xwedîkirina heywanan re mijûl dibin, “Berxbir (Mîhrîcana Berx Birînê). Ew di navbera 15-ê Tîrmehê û 30-ê Tîrmehê de her sal tête bi karkirin. Roja pêşiya Berxbirê, Berxşo (Washuştina Berxê) vê rojê li gerekê tête çêkirin berî ku, hemî gundî berxên cudaxwaziyê nekin, tevahî berxa di şûn. Di roja Berx birê de, her kes zû radibe, dikeve hundirê berxan û tîlên berxên li ser çadir an jî xaliçekê qut dike. Di vê rojê de, zarok, jin tene xemilandin, giskên qelew tene serjêkirin û birajtin. Carek din, yek ji taybetmendiyên herî girîng ên vê rojê heq û hesabên Şivanên berx û pêzî gir diene dîtin. Ji ber ku dema mehên biharê şivan diene girtin qewlê heqên wan ser firotina kavirên nêr (berx) diête dîtin. Dema kû berx firotin gerek pareyê wan şivana her hevkerê an jî gundiyeke gor peze xwe bi qetînit.

Ji hêla din di Navenda Colemêrgê roja “Şêx Nazir”, ku di 29 Tîrmehê de ye, rojek girîng e û diête pîroz kirin. Vê rojê “mirtûxe an jî arxafka tîr diête çêkirin û xêra Şêx Nazir diête belawkirin. Wateya vê rojê hem kû rojekî piroze, yekê jî keyf xweşî diête kirin.

Tebax

Di vê mehê da germ roj bi roj zede dibe, her wekî meha tîrmehê germahiye. Di vê mehê de giyayên dirûnî diene berhevkirin. Bi germahiya Tebaxê re, peyv heye:

“Mabeyna Tîrmeh û Tebaxê Gurî radibît axê

Mewîj çune mûştaxê

Xweşin zozanên Şaxê.”

6 Tebaxê Gilawej (Venûs/Stêrka Şivana) diyardiken asîmana, Gilawej komekî sterka ne, nişaneke ya payîzê, dema ku Tebax gîhîşte 15 û evraz, hedî hedî hewa ber bi sariyê ve diçe. Li ser Reşmalên zozana xûs di çêbe. Edî deme ku zozanî ber bi gunda ve barken, rûn, nîvîşk çêdken, dema Gêra ne. Gûrzên Genîmi ber pê n heywana diête gêre kirin. Berîya 30 sala, gêre bi Canegaya di kirin ser Cûxînê (Cûxin, erdeki rast herî (kûr) çêdkirin û dema hişk bu ser vê dere Gêre dikirin) Gêre di hate karkirin. Paşda êdî patos derket û ev şxole hate hêlandin. Dema piştî 15 î Tebaxe roj ber sariyê ve di ço, ser vê Anadolê eve hatiye gotin: "Ağustosun on beşi yaz, on beşi kış" an kû 15 roj Tebaxê havinin, 15 roj zivistanin (koç ve Keskin, İbid). Ser Gîlavej ê ev hatiye gotin:

"Helavêj u helavêj

hatin pêr û gelavej

yarê yakiri nivej."

Spêdeye roj limin tifiqî

Ser sîngê şenge dostê zêrê biriqî

Gelavej a mal xirap hat û veciniqî."

Îlon/Rezbir

Navê vê mehê Rezbir e (an kû genim dirûnê) diête navkirin, ji ber ku edî hin de pêvîste genim biêne dirûn û rakirin. Koçer êdî di kevine deşta, sir û serma herî zede dibit. 13 Îlonê jêra di bejin "Eyde Silîve" serma destpêdikin. Eyde Silîve, ji aliye gelê Aşûrî ve wekî îydekê pêşwazi dibit. Wateya vê ewe kû êdî demê bêhn vekirinê ye. Her wisa ger kû gundiya debara wxe ne berhev kiribin, pêvîste zû berhev bikin, "Texê li texê bide û rake". Şîrê pêzî gelek qedre lewma ku rûne.

" Mastê Îlonê bidene Xatûnê."

Taybetmendîyek Îlonê ewe ku roja Beranan e (Beran Berdan) eve jî bi coş û kêfxweşî diête pêşwazîkirin. Ji bo vê yekê dem heye, mîyek bi qasî 5 mehan ducanî dibe, lewra 'Beran Berdan' bi gelemperî di navbera 5-10 Îlonê de li gorî Salnameya Kurdî têtê çêkirin û zayîn di 5 ê Sibatê de dest pê dike. Ger ku Beran Berdan zû bit, gundî wê deme di kevine nav tengasîya da ji ber ku alifê heywanî kê m di bit, mesref zehf diçît. Roja Beran Berdanê, Beran diêne boyax kirin û zarok di danîne ser pişta wan, wel hasil rojekî girînge.

Kewçer/Çirîya Ewil/Çirîya Sergarisa

Di navê vê mehê weki têt zanîn Kew da dikevinê deşta, roj bi roj ber bi zivistanê di çît. Şev gelek direjin û gelên gunda van şevane kom dibin ji xwera Çîrokan dibejin, ber vana fêkî dixwin hwd.. Ev mehe destpêka cotmehane, jêra dibêjin Çirîya Êwil anjî ya biçûk e.

“Şevê Çirya, Şêlim û Şirya ji ber direjîya şeviya.”

Ev gotina jorî li ser dirêjîya şeva hatiye çêkirin.

Sermawêz/Çirya Paşê-Mazin

Navê vê mehê Çirya Paşê sir pir zêde dibit, bû zivistanê rojên hejmar hene. Jinên gûnda gorên rîs çêdikin, aborê zivistanê an jî debarê kom diken. Li ser vê rewşê jî eve hatiye gotin:

“Hatî herdû Çirî

Berf hat katirî

Malxwe malê ber Kabaniya xwe mirî.”

“Çirî hat Çirî ve

Xem hat xem dûv ve

Derê xema vebû ve.”

Ev her du beytên jorî li ser zehmetiyên zivistanê gotinê û dema berf zehf hat wê debara mirovan, alifê heywanî pêwiste gelek bit. Ji Anatolyê li ser vê mehê ev hatiye gotin: “Kar yılı var yılı” an kû “sale berf, tişteke tê heye” (Hacı, 1992:112).

Bi van gotinane ve micare xwe anî dawîye. Da kû babeta me zelal bît me dido serpêhati û benden wan li jêrî nivîsîne. Keremken meze bikin van serpêhatiya.

Stiran û Serpêhatiya Reniyê

Eger Em bû mînak ser zehmetiyên zivistanê Çirokek dîrokî bi bejin: Berkû havîna mîletê gundî nedigihîşt kar û xebatên xwe yêd civakî biket, lewma kû şxolê wan zehf bû. Ji ber vê çendê dahwet di êxistine zivistana. Navbera 1200-1300 gundêd Colemergê yê dibejin Talê û Xanê (ser Çelê ye) xizmanîyek çêdibit, dahwet kevîte meha Kanûnê. Ji Xanê rêdikevin û tene Talê bûka vedgûhêzin. Dema kû ber bi Xane di zivirin, bûk û berbûk di minine bin renîya berfê da, an jî aşût di qulupît (dibejin heft bûk bûne, belku ji efsanye ev gotine).

Ser vê bûyera tahlîda stranek 20 rêzika hatîye çêkirin, me ji sê rêzik hilgêrtine jêrî:

Hey renî renî renî
Hey Naz⁽⁶⁾ delalê Nazê
Verestî bu j’beteni
Biribun kesêd benî

Ew xanîne, lew dînin
Hey Naz delalê Nazê
Heft bukan gelyêk tînin
Qinyate xwed qelînin

Rênnya serê Taleo
Hey Naz delalê Nazê
Verestî bu j'nihaleo
Birî bûkêd saleo (Kaplan, 2015:243).

Stiran û Serpêhatiya Geliyê Qewalê

Tê gotin ku ev stirane di dema daweta Eliyê Qewalî û bûk ji Dîwana keça Mîrxanê Nîşeyî, di dema veguhastina bûkê de dawetî tengasiyekî pir mezin a berfê jiyandikin hatiye gotin. Dawetiyan wan di salwextekî zivistanekî pir giran de sibê ji gundê Qewalê derketine êvarî ghiştine gundê Nîşê, sibê bûke hilgirtin û dane rê di wê deme de berfekî pir bê molet barîbû, dawetî di nîva gelî de ketine qeyda berfê û neçar mane û tiving teqandine ku bi denge tivingan hevdu peyda bikin. Ji aliye Qewalê ve jî hewar ghiştê wan jî denge teqîna tivingan bilind kirin, navê çeken wê deme jêre digotin şexxane denge şexxaneyan teji gelî bûn, ji tengasiyê xelasbûn û ber êvarê ghiştin gundê Qewalê. Dengbêjên wî serdemî ev stirane pêre çekirin (Ak, 2016:286).

Geliyê Qewalê kûre Narê hey narê
Şexxanan lore, lore sorgul jê d' barin
Qutkê Narê mexmûre bûkê nazdarê

Geliyê Qewalê tenge Narê hey narê
Şexxanan veda denge sorgul jê d' barin
Qutkê Narê heft rege bûkê nazdarê

Geliyê Qewalê ave Narê hey narê
Şexxanan deng vedan ve sorgul jê d' barin
Pîroz bin bûk û zave bûkê nazdarê

Kanûn û herdû çirî
Befir hat û kitiirî
Day û weled jiyêk kirî

Kanûn û çirî çarin
Seran befr lê dibarin
Narîne roj hejmarin

Dengbêj: Silêman (Ehmed Duman)

Encam û Şirove

Di dirokê da, mirovan carna bandor daye ser xwezayê, carna jî xwezayê bandor xisti ye jîyan, abûr a mirovan. Encama vê bandorê; Çîrok, beyt, serpêhati hwd.. ya hatî heta roja me. Dema ku mirov mêze jîyana Kurda di ket, rewşa avhewa pir girîng hatiye qebûl kirin. Ser vê em şên bi bejin bi Kurdî, rojên “Qelp û Qulop” hene û eve ne bi serpêhati ya ve di hatîne ziman. Ev serpêhatiyên ser avhewa di hatîne gotin, ser şêwava jîyanê ne. Me jî vê babetê da behsa Qelpên zivistanê û metelokên hatîne gotin yê nivîsîyî.

Em şên bibejin kû roja me, hemî kalender, salname, rojmêr yê ketîyî compiter’an an jî elektronîkin. Lê paşeroja bappirên me jî pêwiste ku em bibir nekîn. Salnameyên naha ji gorî yên kevin hatîne çêkirin. Salnameya gelan bi xwezayê, şxoli, jîyana hevpar çêbi ye.

Wekî encam, bi kurte em şên bi bejin ku gelek girînge jiyana mirovên beri dema me, roni di daye rojame, her wîsa jîyana bap û qalên me ya aborî, rojane, çandi pêviste biête zanîn. Me vê xebatê de, ev tiştên di nav gelan de bi salan hatîne gotin û seretayî “Salname ya Gelê Colemêrgê” bi jêderên akademîk bi lêkdan û nivîst. Em wê hêvîne kû ev xebate roniyê bi dete rîya nîfşê pêşe roje,,,

ÇAVKANÎ

1. **Ak, W.** (2016). Çil Kelatên Kurdistanê, Sîtav Yayınları, Van.
2. **Aksoy, Ö. A.** (1984), “Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü”, Cilt:1, Ankara: Türk Dil kurumu Yayınları.
3. **Boyraz, Ş.** (2006), “Fal Kitabı, Melhemeler ve Türk Halk Kültürü”, İstanbul: Kitabevi Yayınları.
4. **Bozyurt, O. ve Koca, N.** (2011), “Başlıca Coğrafi İçerikli Atasözleri ve Bunların Milli Kültür Açısından Analizi”, Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: XIII, Sayı 1, Haziran-2011.
5. **Dargül, D.** (2019). Di Dêroka Kurdîstanê Da Çel, Weşanxaneyê Sîtav.
6. **Giddens, A.** (2013), “Sosyoloji, (Başlangıç Okumaları)”, Çeviren: Günseli Altaylar.
7. **Hacı, A.** (1992), “Geribem Bu Vetende”, Gençlik Yayınevi, Bakü, 1992. (Aktaran: Minara Aliyeva), SAY Yayınları,
8. **Kaplan, Y.** (2015), “Kaniya Stranan”, Nubihar Yayınları.
9. **Koç T. & Keskin N.** (2001), “Uzunköprü’de Halk Takvimi ve Sıcaklık İlişkisi”, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı: 5, Mayıs 2001.
10. **Korkmaz, E.** (2014), “Hakkari’de Aşiret ve Siyaset İlişkisi (1880-2011)”, Ankara: Sîtav Yayınları.
11. **Penvin Rauf Hadi** (2018). Dem Digotinên Mezinanda Li Devera Bahdînan, I. Uluslararası Zıp Havzası Sempozyumu (27-29 Nisan 2018), Hakkari Üniversitesi Yayınları, Canset Matbaacılık, Ankara.
12. **Özcan, S.** (2015). “Türk Atasözlerinde İklim, Mevsimler, Hava Olayları ve Halk Takvimi”, Uluslararası Araştırmalar Dergisi, Cilt:8 Sayı:36 Şubat 2015.
13. **Özdemir, M. A. ve Bozyurt, O.** (2006). “Afyonkarahisar Halk Takviminin Sıcaklık Verileri İle Karşılaştırılması”, *Doğu Coğrafya Dergisi*, Sayı.15, Erzurum.

Perawêz:

- (1) File têd wateya rêncberî û çoktkariyê.
- (2) Zipe: zivoruke ku bi daran di ête çêkirin. Zipe darîke kê çê diken û di dene ber bi bagerê . dema xweş bi zivirît wê sal Xweş bit.
- (3) Keşke: Mast û dahni pêktet.
- (4) Şatax û Nêdwan, du gundin, giredayî Colemêrgene
- (5) Kûrtçe Ay isimlerinin ikili olması şivelerden kaynaklanır, bilindiği gibi Kûrtçe yazında 4 şiveden oluşur: Kurmanci, Zazaki, Sorani, Gorani.
- (6) Naz: jinekî Serspî ya dawetê bû.

تقويم جولرک وتأثيره الاقتصادي والاجتماعي

الملخص:

لقد اهتم الكُرد ومنذ القدم بالتقاويم وتقسيمات فصول السنة، وذلك بسبب ارتباط تلك الفصول بحياتهم الاقتصادية والاجتماعية، وقد انعكست والحالة هذه على حياتهم الثقافية، إذ عبر الكُرد عن سمات كل فصل والتغيرات المناخية على شكل نصوص أدبية انتشرت بكثرة في الفلكلور الكردي.

يتناول هذا البحث التقويم السنوي في تراث منطقة جوليمرك، حيث الواقع المناخي الصعب، وانشغال سكانها بالرعي والزراعة في حياتهم الاقتصادية مما دفعهم الى الاهتمام بتغييرات الطقس والمناخ لارتباطهم بحياتهم اليومية، وبالتالي انعكاس هذا التقويم في فلكلور سكان جوليمرك.

ان التقويم السنوي في جوليمرك هي نفسها التقويم الشرقي التي يختلف عن التقويم الميلادي ب(٥٨٤) سنة و (١٣) يوماً، ولكن تفاصيلها تختلف باختلاف المناخ والطقس والطوبوغرافيا في منطقة جوليمرك.

الكلمات الدالة: التقويم، جوليمرك، السنة الرومية، المناخ، الفلكلور

The calendar at jolamerg and its economic and social impact

Abstract:

All along the time Kurds people have found the time precious for their that, as an economical, cultural, sociologically made a part of their life in this time slice. In this mean, examined in a different sense of each month. These time slots formed along with following elements; livestock, farming and other rural life. Kurds living geography is steep and mountainous so husbandry very commonly, thereby performing periodic planning is a more important phenomenon. If the time did not pass with a good planning, people who is dealing with livestock, would be face serious economic problem. Every individual, he/she lives in a society from one generation to another, he or she live in certain order. People even though live in a society, their own truth of life, forming by society and course of history also contributes its. When was planning which depend on climate, legend of ancestors affect the way for next generation to continue same way. We will next stage explain weather conditions or specific changes of months via proverbs and couplets.

In this matter, Kurds have set calendar according with their difficulty for example, abide by Gregorian Calendar January 14, in Kurds would January 1. So it have 13 day variation. Maybe that difference is based on the time inequality between Rumi and Gregorian Calendar. Especially timing has done in Turkey's Kurds. Sociologically human relations shaped by cold, heat and economic behavior. For instance Grass cut time, any human couldn't making wedding because time of farm-garden would be left behind hence Wedding made in winter usually. Giddens determination about social phenomenon, take link between life history and historical flow lead us to W. Mills "Sociological Imagination".

Keywords: *Kurds, Folk Calendar, Climate, Storm (Qelp), Months.*

